ვასილ ნადირაშვილი
ალალბედა

ქვევრის სივრცები

ვასილ ნადირაშვილი

ქვევრის სივრცეები

თბილისი
2012

ვასილ ნადირაშვილი
საკონტაქტო ტელ: 577731924
დაბეჭდვის თარიღი: 10.04.2012
ISBN 978-9941-0-4328-4

ქვევრის სივრცეში

მე დიოგენეს კასრის სიბრტყეში
წვეტიან ფიქრებს ანცად ვაქანებ,
გავეჯიბრები ბუებს სიბრძნეში
გილიოტინავ, ცოტაც მაცადე.

ფიალა ქუდად ცერად მოვირგე
გადავიწკიპე გრეხილ - ულვაში,
ტიალი. ღმერთო ბერად მომიხმე
გადამავიწყე გზები წუნკალი.

ოკეანეში გადაჩეხილი
რიფებს ვაწყდები, ხანაც ზვიგენებს,
ჭკვადაკრეფილი, რქადაგრეხილი
ხან ვინ წამომკრავს ხან ვინ მიჩემებს.

აგორებული ტალღა ცუნამის
დაეჯაჯგურა ჩემ ნიჟარასაც,
ამბოხებულმა სულმა დურალის
დაუკაკუნა ძველ იარასაც.

თვით მარიანის ღრმულმა ჩამყლაპა
დავანთხევინე, მუშტად ამოვხტი,
და პირდაფჩენილ სულას გავაწან
ნასახიჩრევი ურჩი ამბოხი.

ყანწთა ლულები ზალპით გავცალე
ამოვიყორე ქშენვით მუცელი,
უფალო საკუთარ ლანდზე გამცვალე
დამადგი ლოდად ცოდვის უღელი.

ჩემი სახლია ქვევრის სივრცედი
წვეტიან აზრებს ლაღად ვაქანებ,
ოღონდაც მენთოს სულის სიღრმეში
ერთი სანთელი, ცრემლად ვატარებ.

ᲧᲕᲐᲕᲘᲡ ᲐᲞᲠᲘᲚᲘ

შენ სურნელებას ნაზიარევი
შმაგი სიზმარი ვნებააშლილის,
ქარის ალერსით ნაიარევი
ხმებად ჩამესმის ძგერა აპრილის:

-ჩემია ჩემი, ქალი - აჩრდილი,
სიზმარშიც, ცხადშიც, ბროლის ციალით,
ველი და ველი, განცდა ავსილი
თავდავიწყებით, ძოწის ფიალით.

და თუ ვერავინ ვერ აგიწონოს
დროის სიმძიმე, ბორგვა უმიზნოდ,
ერთმა ამბორმა გადაგიწონოს
ყოფის სიგიჟე, გრძნობა - უძირომ.

და თუ ვერავინ ვერ დაგიმონა
ქარვის ტუჩების ჩუმი შრიალით,
ფარულ ვნებების ბნელმა მინორმა
მტრად დაგიარა სულში გრიგალით.

მთვარედ შორეთით ათევს ზმორებით
პიგმალიონი, ქალი - აჩრდილი,
გარშემორტყმული ანგელოზებით
ზეცას აყრილი ყვავის აპრილი!

მზესუმზირებში

მზესუმზირები ყელმოღერებით
გვესალმებიან მე და სამანტას,
ქალო დამღალე ხვევნა - ფერებით
აბა საფლავში სხვას რას გამატან.

თან ვერ წაგიყვან ფარაონივით
და ვერც დაგტოვებ ბედის ამარა,
მზესუმზირები კაკაფონიით
გამაცილებენ შენ კი სამანტა

მათი რიგების მწყობრში ჩამდგარი
მიეგებები მზის ათინათებს,
ამ ჰარმონიით მზერა გამთბარი
ამოღამებულ თვალს გამინათებ.

შენებრ ვერავინ ვერ დამიტირებს

შენებრ ვერავინ დამეკონება,

უშენობისგან დაღლილ სიცივეს

შენებრ ვერავინ დაეწონება.

ყველაზე ხანგრძლივი ომი ადამიანის ცხოვრებაში საკუთარ კუჭთან ომია.

ცხოვრება ძნელ დროებათა და დროებით სიძნელეთა მონაცვლეობაა.

ვისაც უნარი და საშუალება აქვს მოწყდეს სახელმწიფოს, ის არანაკლები სტრუქტურის შემოქმედია და მას პიროვნება ეწოდება!

დუმილი ზოგჯერ სიბრიყვეზე გვარჯილასავით მოქმედებს.

როცა კვდება თავისუფლება, სულს აკლდება წონა,
როცა იბადება თავისუფლება, სულში კვდება მონა !

ყველა ადამიანს ქვეყანაზე მოვლინებისას თავისი განსაზღვრული მისია აქვს: ან ნაპოლეონის, ან მისი ცხენის, ან ამ ცხენის ნაკელის მისია!

ძაღლს ძვლის გამოხვრაში ვერ აჯობებ
და ბებერს ,,სუხარის‘‘ დალბობაში.

ეს ცხოვრება კარუსელს მაგონებს
ზოგი ვირზე ზის ზოგიც აქლემზე,
ვინ დოშსა ჭამს შატობრიანს აყოლებს
ვინ დაეხეტება ნასუფრალებზე!

შუბლი გრეიდერად რომ გადააქციო
კეფაზე სიკვდილის სუნთქვას უნდა გრძნობდე.

ვგონებ ქონება გემოგლობინივით არის,
მისი მეტნაკლებობა აზიანებს ორგანიზმს

კაცი სიბერეში მეკუბოვეს ემსგავსება
მეკუბოვე თვითონ გავს კუბოს,
პაემანი მიქელასთან ყველას გვეჯღანება
უვადოს გამოგვიწერს „უდო“-ს!

ხელოვნება სულის ნაწილის გადანერგვის პროცესია.

ფსკერი მარტოობას მაინცდამაინც არ განიცდის
მას ჩვეულებრივ გვერდს უმშვენებს უწესობა ,
და რაც უფრო მეტია სიღრმე ჩაძირვის
მით მეტად ეძალება შეშლილობა

სიღატაკე ადამიანში ბინძურ ინსტიქტებს აღვიძებს, ისეთებს, მას ათასწლეულების წინ გამოქვაბულში ცხოვრებისას რომ ახასიათებდა. მაგალითად: მსუქანი ბარკლის დანახვისას მისი გამოგლეჯვა - გამოხვრის სურვილი

ოტელომ დეზდემონასადმი უსაფუძვლო ეჭვით
კაცობრიობაში ეჭვისადმი საფუძვლიანი ეჭვი გააჩინა.

ადამიანის სიმაღლე სანტიმეტრებით კი არა შუბლიდან გამოტყორცნილი სხივის სიკაშკაშით იზომება.

ადამიანის მანკიერი ფსიქოკონსტრუქცია კარგად ჩანს შენელებულ კადრში, აქ არის სიძვაც, სიბოროტეც, ამპარტავნობაც და სხვა. უბრალოდ მას ამ ყველაფრის შესაფუთად და თავისნაირი საზოგადოებისთვისვე მისაღებ პროდუქტად გარდასაქმნელად მეტნაკლები რესპექტაბელური როლი აქვს მორგებული.

კაცობრიობა იყოფა ორ ნაწილად: “Happy end”-ად და “Second hand” - ად.

სიღატაკე ადამიანში მორალურ ურჩხულს აბატონებს რომელიც ყოველდღიური წარუმატებლობებით იკვებება.

მიზიდულობის კანონის აღმოჩენის შემდეგაც
ადამიანის წონა დარჩა უცვლელი,
იმის მაგივრად სულზე იზრუნოს
ფიქრობს როგორმე გაძღეს მუცელი.

წარმატებები ადამიანის ტვინში რეზერვებს აღვიძებს, რაც შემდგომი წარმატებების საწინდარი ხდება.

საოცარი მექანიზმი დევს ადამიანის ფსიქიკაში, იმის მიუხედავად რომ იცის თავის მოკვდავობის შესახებ, მასზე ფიქრი ძალზედ ღრმადა აქვს გადამალული ტვინში. ყოველი დაბადების დღე ხომ აახლოებს აღსასრულს, მაგრამ განსაკუთრებული სიხარულის მომტანია მისთვის. გადადებულ ავადმყოფს, რომელსაც რამოდენიმე კვირაღა დარჩენია, რომ უთხრა ოთხი-ხუთი წელი იცოცხლებო, მღელვარე გაკვირვებით მიიღებს ამ შენ ნათქვამს. ეს იმიტომ რომ შანგი მოჰკიდე და ჭრიალი დააწყებინე იმ მექანიზმს, რომელსაც სიცოცხლის წყურვილის და გარდაუვალი აღსასრულის ბუნდოვანი აღქმის მექანიზმი ჰქვია!

აზრი ჭაობივითაა, რაც მეტი სიღრმე აქვს მით მეტად გითრევს თავის წიაღში.

სახელმწიფოსთან ბანქოს სათამაშოდ რომ დაჯდები, გაითვალისწინე შემდეგი: თუ მოგივიდა სამი დამა, არ იჩქარო, მას შეიძლება სამი კაროლი ქონდეს: თუ მოგივიდა სამი კაროლი, მაინც არ იჩქარო, რადგანაც მას შეიძლება სამი ტუზი ეყოლოს და თუ დაგირიგდა სამი ტუზი, დაუყოვნებლივ დაყარე კარტი, რადგან მასაც აუცილებლად სამი ტუზი აღმოაჩნდება, რომელიც შენ სამ ტუზზე უფრო სამი ტუზი იქნება.

ლექსის წერის დროს პოეტი წონაში იკლებს, გამოქვეყნებისას კი იმატებს.

ეე-ს რომ დაგიძახებენ, თუ მიიხედე, შემდეგში კისერი თავისით მიგატრიალებს.

სიცოცხლე ხანმოკლეა, მასში გრძელი ნაბიჯებით რომ იარო, მაგრამ გრძელია საიმისოდ, ისინი წარმატებად რომ აქციო. მიზანი მაღალია, მაგრამ მებრძოლთათვის დასალაშქრადი, ცხოვრებისეული სიამეების ხარჯზე!

კაცობრიობა ისეთი ტემპით იზრდება, მაიმუნებმა ხიდან ჩამოსვლა რომ დააპირონ, მიწაზე ფეხის მოკიდებას მხოლოდ ხეზე ასული ადამიანების ხარჯზე თუ მოახერხებენ, რაც შეიძლება მეტი პროგრესის მომტანიც კი იყოს იგივე კაცობრიობითვისვე!

რაც უფრო პატარაა ადამიანი მით უფრო დიდი ზომა ფეხსაცმლის ტარების სურვილით არის შეპყრობილი.

ხანდახან, ღმერთის უკეთ შესაცნობად, ღირს მისი უარყოფა, და დარწმუნებულს საკუთარი თავის უძლურებაში, კვლავ მასთან მიახლოება.

რა არის წონა? წონა არის როცა ატმოსფეროს ფეხებზე ჰკიდიხარ, დედამიწა კი მთელი ძალით გაწვება.

ძალა იარაღია, რომელიც ხშირად ვირეშმაკობიდან რეკოშეტით თავისივე ინტერესებს ურტყავს!

საგანს უდიერად ნუ მოეპყრობი თორემ ან შემოგიღრენს, ან მაგიდიდან გადმოვარდება!

ბრიყვი-ბედნიერი არსება, რომლის გარშემოც ყველა უბედურია.

უფრსკული ისეთივე სიმაღლისაა
როგორშიც გადაწყვეტ გადაშვებას.
შენი ბრალია და არც არის შენი
ზედ გადახტომა რომ ვერ შესძელი!

პოეზია კოსმოშსი გაჭრილი სიღრმეა.

თაგვი მიწისფერი რომ არ ყოფილიყო, მისი მოდგმიდან მარტო მიკი მაუსიღა შემორჩებოდა ქვეყანას.

დიდი პიროვნებები შეცდომებს არ უშვებენ, მაგრამ მათი ჩადენისას უფრო ბუმბერაზები ხდებიან!

ომი-სენი, რომელიც ოდითგან დაჰყვა კაცობრიობას და რომელიც მაინცდამაინც არ უნდა აწუხებდეს. ბევრი დაავადება დაამარცხა კაცობრიობამ, ამის წამალზე კი არც უფიქრია, შეეგუა კიდეც. ლამისაა გამართლებაც კი მოუძებნოს, მაგალითად: კაცობრიობის ისტორია ომების ისტორიაა; როცა ქვემეხები დუმან, მუზები ბრძოლებში (ხოცვა-ჟლეტაში) წარმატებულებს უმღერიან და ა.შ. თუ არა ვცდები, მედიცინაში არის ასეთი ტერმინი-ანოზოგნოზია, როცა ავადმყოფი ვერ აღიქვავს თავის დაავადებას. ესეა კაცობრიობაც, დაავადებით შეპყრობილი ვერ გრძნობს მის დამანგრევლობას და არც ეფექტურ სამკურნალო საშუალებაზე ზრუნავს, რათა საბოლოოდ თუ არა, წელში მაინც გაწყვიტოს ეს ვერაგი სენი, რომელსაც სახელად ომი, ანუ სიგიჟე ეწოდება.

აკვირდები? გიმზერენ,
გაკვირდებიან? უმზერ.

ხშირად რაც აერთიანებს, ის გადაიქცევა ხოლმე განხეთქილების ვაშლად.

ძაღლს კისერი რომ არ ქონოდა, საყელურს მას კიდურებზე გაუკეთებდნენ.

ადამიანო! ჭამე, სვი და გამრავლდი, შენ ხომ სიმბოლო ხარ ჩასვრილი მარადისობის!

თუ გინდა რომ ძაღლმა კუდი გიქიცინოს,
ან გააძღე, ან აჭამე სანახევროდ, ან აშიმშილე!

სახელმწიფო ოდითგან „პლოსკოგუბცისა“ და „კრუგლოგუბცის“ ნაჯვარს წარმოადგენს .

მამაკაცური ხელოვნება ზომიერი კომპლიმენტების გრძელვადიან დივიდენდებად გადაქცევის უნარშია.

ქალურობა ტორსით დარწეული ნიავის მამაკაცის გულში ქარიშხლად გადაქცევის უნარში მდგომარეობს.

ო მაღვიძარა! რამდენი სიზმარი გყავს შთანთქმული!

სინდისი ადამიანში ის მევალეა, რომელიც უკეთურობისაკენ მიმავალი ნაბიჯებიდან ერთს მაინც მოცელავს, რათა ხელი აგაღებინოს, ან წაგაბორძიკოს მაინც, რომ არ შედგეს უზნეობა!

მტრის ნეიტრალიზების ყველაზე მშვიდობიანი მეთოდი მისი მახსოვრობიდან ამოშლაა.

ევოლუციის პროცესში ადამიანს კუდი მოსძვრა როგორც გადმონაშთი, მაგრამ მისი ქიცინის (რასაც წარმატებით იყენებს დღემდე, როგორც დაუმსახურებელი ხეირის მიღების ხერხს) სურვილი დღემდე არ განელებია. ასე რომ ბუნება ფიზიკურ ნაკლს შედარებით იოლად ამარცხებს, ხოლო მენტალურთან კი უჭირს გამკლავება!

რომ იკითხოთ, ფინანსურ აისბერგობას აირჩევდით თუ ინტელექტუალურსო, უმეტესობა გიპასუხებთ პირველსო. არადა ფინანსური თუ დადნა, შეიძლება ერთი ბოთლი შამპანიურის ჩასაციებლად აღარ გეყოთ, ხოლო ინტელექტუალური დროთა განმავლობაში რაც გინდა გაილიოს, მდინარის ხელა მაინც დარჩება!

ხშირად მეჩვენება, რომ სარკიდან იდიოტი მიყურებს, მჯერა ამ საკითხში ორიგინალური არ ვიქნები. ადამიანს სარკეში ჩახედვის საკითხი რომ უდგას, ალბათ იმიტომ რომ სამი რამ: ის რასაც სინამდვილეში წარმოადგენს, რა წარმოდგენა აქვს თავის თავზე და რა შემოჰყურებს სარკიდან, მოიყვანოს შესაბმისობაში.

ის ვინც ველოსიპედს ახლიდან იგონებს მოცლილი კი არ არის, საქმის არსში ღრმად წვდომის სურვილი ამოძრავებს.

პოეტობა გენერალსიმუსობაა, მოპოეტობაა უნამუსობა!

ქარბორბალა სანამდე გადაგივლის, მანამდე გადაიღე მასთან სურათი თორემ მერე თმების დალაგება, თუ შეგრჩა, ძალზედ გაგიჭირდება!

იმედი ბოლოს კვდება, მაგრამ მხოლოდ კლინიკური სიკვდილით !

უმუშევრობა უხერხემლობაა, სამსახური გამართული ხერხემალი, კარიერიზმი კი ხერხემლის გამრუდება.

ზღარბს ეკლიან ზურგზე ხეჭეჭური დაეცემა, ამას სახლში რა წაიღებს, რა მძიმეაო და პანტაში გადაცვლის. არაკი გვეუბნება: ტკბილი და საამური ცხოვრება მძიმე მოსაპოვებელია.

მეგობარო, თუ გამოიცნობ, რით განსხვავდება მონა მონალიზასგან?

გეტყვი ეხლავე - ცხენის ძალებით.

და კიდევ: ერთს ამშვენებს იდუმალი ღიმილი

მეორეს კი ვირის ნალები!

ადამიანი სამყაროსთვის დაახლოებით ისეთივე აქსესუარია, როგორიც ქალისთვის საყურე, რომელსაც როცა ვეღარ პასუხობს მის გემოვნებას მოიხსნის და შეინახავს თავის ზარდახშაში. ასევეა სამყაროც - დროსა და სივრცესთან შეუთავსებლობაში მოსულ კაცობრიობას იცილებს თავისი ცოცხალი ორგანიზმიდან და ინახავს „კოსმოსურ უჯრაში" შემდგომი ცივილიზაციის აღმოცენებებამდე!

როცა ყურში საათის წიკწიკის ხმას ვეღარ გაიგონ-ებ, ე.ი შენი დროც მოსულა!

ინტელექტუალური და მატერიალური შესძალე-ბლობები ერთმანეთთან წონასწორობაში-აი კაცო-ბრიობის სამართალი! დაეცა ნიუტონს თავზე ვაშ-ლი-გამოიყვანა ფიზიკური ფორმულა, მაცნიერებაში გადამწყვეტი, ამ ვაშლის ხელა ბრილიანტი მას დამ-სახურებულად.დაეცა ქარხნის მუშას შველერი-მისი წონა წამლები გამოსაკეთებლად.ხომ სამართლიანია, ჰუმანურია და წონასწორობაში მოყვანილი ცხოვრები-სეული თეზაა?

ცხოვრება კანალიზაციის მილს წააგავს, ოღონდაც თუ მასში წაუმპე ერთ მხარეს მიედინება, ზემოთ მას ყველა მიმართულებით აფრქვევენ!

მე და ცხოვრება ორი პარალელური ხაზივითა ვართ, ვერა და ვერ მოგვიძებნია შეხების წერტილები. ერთადერთ იმედად სამყაროს გამრუდებაღა დამრჩენია.

ადამიანს რომ სცოდნოდა, მისი გამოგონილი ბორბალი ფუკუშიმამდე მიაგორებდა, მას ოთხკუთხას გააკეთებდა.

ადამიანი შექმნილია ბედნიერებისათვის, ხალხი კი დიადი გარდაქმნებისთვის!

უფულო კაცი დაბმული ძაღლივითაა - მასავით შეზღუდული აქვს სასიცოცხლო სივრცე და წარამარა იღრინება!

თვალებით პაექრობა! უსისხლო დუელი. ოღონდაც თუ დამბაჩებით ორთაბრძოლაში შეიძლება შემთხვევით სუსტმა გაიმარჯვოს, აქ ყოველთვის ძლიერის მხარეზეა წარმატება!

ვნებები კი არ ცხრებიან, ასაკთან ერთად კარგავენ აქტუალურობას !

ქალს ყველა ამინდი ეთრნაირად შვენის
ის გვჩუქნის ჩვენ სიყვარულს, თავისუფლებას.
ასევე სიცოცხლის თანაშემოქმედის
უჩვეულო განსაცვიფრებელ შეგრძნებას!

როცა ღრუბელი იბადება წვეთი კვდება, ქარი კი კუნთებს ათამაშებს. უსასრულო არის ამბავი არა ცვდება, ბუნება პროცესებს ატასავებს.

ცხოვრება მცირე გამარჯვებების გარეშე ხიბლს კარგავს, ესე რომ ყველა ადამიანში ჯუჯა ნაპოლეონი უნდა იჯდეს, და თუ აუსტერლიცი არა მეზობელი ეზოს გუნდს მაინც უნდა უგებდეს ფეხბურთში, რათა მასში გულთან უნისონში გამარჯვების ჟინიც ფეთქავდეს მუ-დამ!

Пространство
в
кувшине!

Тбилиси
2012

Самая продолжительная воина в жизни человека это воина с собственным желудком!

Человечество для вселеннои такои же аксессуар, как для женьщины серьги, которых она снимает с ушеи и прячет в шкатулку, когда они уже не отвечают её представлении о гармоничности. так же и вселенная-со своего живого организма удаляет пришедшее со временем и пространством в несоответствие человечество и прячет в свою как бы космическую шкатульку, до зарождения новои цивилизации.

Поэт сочиняя стихи, легчает в весе, а опубликовав их, прибавляет в нём .

Мужское искусство состоит в умении превращать умеренные комплименты в долговременные дивиденды !

Женственность это способность перевоплощать навеянный торсом ветерок в ураган в сердце мужчины !

Я пишу не для дураков
Не для имбецилов тоже,
Мерси за жаргон, всех мудаков
Помилуи и сохрани боже !

У каждого человека, появляясь на свет, своя определенная миссия: или наполеона, или коня наполеона, или миссия конского навоза !

Порочность фсихоконструкции человека хорошо заметна в замедленном кадре: тут проворство, зло, высокомерие и т. п. чтобы замаскировать всё это, он ползуеться более-менее респектабельной ролью и перевоплощает их в приемлемыи продукт для сьебеподобного же общества .

Человек создан для счастья а народ для великих перемен!

Жизнь коротка, чтобы ходить в неи длинными шагами
Но длинна, чтобы их превратить в успех.
Цель высока, но покоряема борцами
Ценою Жизненных утех!

Часто то, что объединяет, становиться яблоком раздор

Дно обычно не бывает одиноким
Рядом часто присутствует беспутство,
И чем оно становится глубоким
Тем более пахуче безумством.

-Ответь мне друг, что отличают раба от мона лизы?
Скажу сейчас же-лошадиные силы!
А ещё : первого укращают ослиные копыта
А вторую же таинственная улыбка!

Я достаю из широких штанин вонючих куплетов прядь,
Радуитесь, для вас я настрочил, так послушайте же тля!

Чтобы превратить лоб в грейдер, чувствуй дыхание смерти на затылке !

Если бы у собаки не было шеи
Ошейник надели бы на её конечности,
Человек ! сношайся, кушай и пей
Ведь ты же символ обосранной вечности!

Успехи в мозгах человека будят резервы, что в свою очередь становиться предпоссылкой следующих успехов.

Дурак мудрецу не помеха
Дурак мудрецу муза смеха !

Война - порок, издавна сопутствовавщее человечество, да которая не очень то беспокоит его. от многих болезней избавилось оно, но вот от этои не торопиться избавляться, даже как-то стараеться найти оправдание этому зверству. ну например: история человечества это история воин: когда пушки молчат, музы поют победителям в воине (боине) и т. п. если не ошибаюсь, в медицине есть такои термин-анозогнозия, когда человек игнорирует свои дефект. так и человечество, не чувствующее всеохватную разрушителность этои болезни и не думает о создании эффективного лекарства от этого порока, имя которому воина, то-есть безумство.

Если бы человек знал, что выдумав колесо он докатиться до Фукушимы, сделал бы его квадратным.

С давных времен государство представляет собой гибрид плоскогубцев с круглогубцами

Жизнь это череда временных трудностей и трудных времен!

Женщина прекрасна в любую погоду
Она нам дорит любовь и свободу,
А также радость ошущения
Соавторства жизнетворения!

Трагизм человеческого бытия в его необоснованном сознании.

Иногда , чтобы познать бога , стоит его отвергать ,
И убеждаясь в своей беспомощности , заново к нему прибегатъ

Великие не допускают ошибок, но допустив их становятся величавее.

Бездна тои же глубины
В какую собрался прыгнуть,
Твоя вина и нет вины
Что не смог ты перепрыгнуть!

В любви все возраста беспокойны !

Говорят что во вселенной мы не одиноки,
Может и так , но никто не отзывается.
Нежели кто с братвой в бок о боки
С трудом от грехов отмывается !

Самый мирный способ нейтралызовать своего врага это стиреть его из своей памяти !

Самообман это ненаказуемое преступление, которым охотно занимается человечество с давных времён!

Сила это оружие которое часто бьёт рэкошетом
от проворства по своим же интересам!

В процессе эволюции у человека отпал хвост, как аттавизм, пережиток, а желание вилять им, чем пользуется до сегодняшнего времени, как способом получения незаслуженных привелегии, не стихло. так что природа успешно бореться с физическим недостатком, а вот с ментальным ему справлятъся посложнее !

Когда рождаеться свобода, в душе умирает раб,
Когда умирает свобода, в душе рождаеться град!

Пингвины рождаются неудобными ,
Грибы же съедобно - несъедобными!

Безработность это отсутствие позвоночника, работа-выпрямленный позвоночник, карьеризм же изгиб позвоночника.

Сколько дурака не корми , он все равно голодным останется .

Маслаченко говорил: сейчас будет гол! я же говорю: сейчас будет дождь!

Его фраза спортивно-активная, моя же погодо-противная .

Мысли пролетают я ловлю,
Кто их испускает ай лав ю!

Рабочее место для меня как горизонт,
я приближаюсь а оно удаляеться,
Бог ты мой, подкидывая для горилл понт,
подумай и о мужике уважаемом !

Надежда умирает последней, но лишь клинической смертью !

Человечество растёт такими темпами, что если бы обезъяны захотели спуститъся с деревъев, ногой ступили бы на землю только за счёт поднявщихся на деревъя людей, что послужило бы большим прогрессом для человечества же!

Тот, кто заново выдумывает велосипед не бездельник, а желающий глубоко вникать в суть дела.

Жизнь без маленьких побед блекнет, так что в каждом человеке должен сидеть маленький Наполеон, и если не аустерлиц, то хотя бы у команды соседнего двора должен выигрывать по футболу, чтобы в нём в унисон с сердцем бился и порыв к победе!

Если у кого есть возможность и способность оторваться от государства, он творец не меньшей силы структуры, и имя ему личность!

С ураганом сфотографируися до того, пока он проедёться но тебе, а то потом причесать волосы если и останутся на голове, будет почти невозможным.

Нищета в человеке будит злое чудовище, которое питается каждодневными неудачами

Не учи собаку грызть кости а старуху мочить сухари!

Отелло своей необоснованной ревностью к Дездемонне насадил в людях обоснованное сомнение к ревности !

Мне кажеться что богатство вроде как гемоглобина, его недостача или избыток одинаково вредны для организма.

Человечество делиться на две части: на хеппи енд и на секонд

енд.

Эта жизнь напоминает канализационную трубу, только лишь если в неи фекалии текут в одном направлении, на верху их разбрасывают во все стороны!

Я и жизнь как две параллельные прямые-никак не можем наити точки соприкосновения. единственной надеждой для меня остаеться искривление пространства!

Наблюдаешь? Смотрят.
Наблюдают ? смотришь.

Часто кажеться, что с зеркала на меня смотрит идиот. в этом рассуждении я наверное не оригинален. так что если у человека стоит проблема поглядывания в зеркало, то наверняка потому, что три вещи:то, что представляет собой он на самом деле; то, какого представления о себе и то, что смотрит на него с зеркала привести в соответствие .

Дуэль глазами -бескровная дуель. но если в поединке с оружием случаино может победить слабый, то здесь успех всегда за сильным!

Если спросить, каким айсбергом предпочли бы быть, финансовым или интеллектуальным, большинство ответить что первым. но если финансовый растает, бутыльку шампанского не охладить, а интеллектуальный как бы не растаял, одна река всё равно останеться!

Чем меньше человек, тем больше страдает комплексом ношения больших размеров туфлей!

Если хочешь чтоб собака виляла хвостом или накорми вдоволь, или накорми наполовину, или пускай голодает

К предмету отнесись с уважением , а то он или огрызнеться или упадает со стола!

Безденежный человек вроде привязанной собаки :у обоих ограничено жизненное пространство и оба постоянно огрызаються .

Вес - это когда ты атмосфере по фигам а земля давит со всей силой

Мысли как болота :чем глубже они , тем больше втягивают в свои глубины .

Исскуство это процесс пересадки части души ..

Если б мышь не была земного оттенька, то наверняка из его отродья только микки маусс остался бы в живых!

Удивительнй механизм зарыт в психике человека- зная о неимовернои смерти, мысли о неи глубоко перепрятаны в мозге. каждый день рождения же приближает конец, но несмотря на это приносит особую радость. если сказать тяжёлому больному, которому жить то несколько недель, что он проживет ещё четыре-пять лет, он с удивленным возмущением примет сказанное. это потому, что от ващих слов моментально заржавел и начал скрипеть механизм жажды жизни, туманности восприятия и глубокой зарытости мыслей о неминуемой смерти.

Когда в ушах не услышешь тиканье часов, значит настала и твоя пора!

ностальгия

(посвящается другу-великому человеку)

О Грузия! Родина пьяных грёз
Хвала тебе ,честь и почтение,
Срывая с виноградника спелую гроздь
Наполняюсь соколиным рвением.

Как далека ты от моей седины
Но витаешь в мысленних вернисажах,
Если я герой со старостью воины
Заслуга солнечного винограда.

К тебе вернувшись с распростертыми руками
Обниму землю, прочь время скуки!
Встреть меня поэт золоченными стихами
Сними с джигита бремя разлуки!

დაიბეჭდა გამომცემლობა „მინიატურაში“